

ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ: ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΑΠΟΔΟΧΗ ΚΑΙ ΕΝΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ

Σκοπός: Οι μαθητές/τριες να αποκτήσουν ανεκτικότητα απέναντι στην διαφορετικότητα.

Στόχοι:

- ☐ Να εντοπίσουν κάποιες ομοιότητες και διαφορές που έχουν με τα άλλα μέλη της ομάδας.
- ☐ Να θεωρήσουν τη διαφορετικότητα σαν κάτι φυσιολογικό και θετικό για μια ομάδα.
- ☐ Να αντιληφθούν ότι όλοι μέσα στην μοναδικότητά τους έχουν και κοινά χαρακτηριστικά με τους άλλους.
- ☐ Να μάθουν τι σημαίνουν οι όροι «προκαταλήψεις», «στερεότυπα», «ρατσισμός» και να προβληματιστούν πάνω στα αίτια και τις συνέπειές τους στην κοινωνία
- ☐ Να αρχίσουν να αποκτούν ενσυναίσθηση.
- ☐ Να εκφράσουν συναισθήματα με λεκτικό και μη λεκτικό τρόπο.
- ☐ Να ανακαλύψουν τη “γλώσσα του σώματος” και να μεταδίδουν μηνύματα μέσω αυτής¹.
- ☐ Να έρθουν σε πρώτη επαφή με το ρόλο του Ομότιμου Υποστηρικτή.
- ☐ Να σκεφτούν τι πρωτοβουλίες μπορούν να πάρουν ενάντια στις προκαταλήψεις, τα στερεότυπα και το ρατσισμό και να αναλάβουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις.

Υλικά:

Χαρτάκια τετράγωνα ή rostit, μάσκες (Χειροποίητες ή λευκές πλαστικές του εμπορίου), ατομικοί φάκελοι, Έντυπο «Μα ποιος είμαι!»/ «Μα ποια είμαι!»

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 90 ´

(α) Εισαγωγή (10 ´)

Καλωσορίζετε τους συμμετέχοντες, και κάνετε μία άσκηση ενεργοποίησης, μη λεκτικής επικοινωνίας και δεσίματος της ομάδας. (βλ. ιστότοπος, αρ. 11)

“Το φανταστικό μπαλόνι”²

1ο Στάδιο: Ας σηκωθούμε όλοι όρθιοι. Φανταστείτε ότι καθένας κρατάει ένα μπαλόνι. Κινηθείτε στο χώρο παίζοντας με το μπαλόνι σας.

2ο Στάδιο: Τώρα συνεχίζετε παίζοντας ανά δύο με το μπαλόνι.

3ο Στάδιο: Συνεχίζετε παίζοντας ανά τέσσερις.

4ο Στάδιο. Τώρα ανά οκτώ.

¹Η ενσυναίσθηση, η έκφραση συναισθημάτων και η γλώσσα του σώματος, όπως και η ενεργητική ακρόαση, είναι από τις βασικές δεξιότητες του Ομότιμου Υποστηρικτή. Με αυτές θα ασχοληθούμε πιο συστηματικά στην 2η Ενότητα. Τα καλλιεργούμε όμως σε κάθε συνάντηση και με κάθε ευκαιρία.

²Διασκευή από το βιβλίο των Αρχοντάκη, Ζ., Φιλίππου, Δ. , 2003, σελ. 116.... κλπ

5ο Στάδιο: Τώρα παίζουμε όλοι μαζί με το ίδιο μπαλόνι.

Κάθεστε στον κύκλο και ρωτάτε:

Σας άρεσε η δραστηριότητα και ποιος νομίζετε ότι ήταν ο σκοπός της;

(β) Κύριο μέρος (70 ')

☐ **«Μα ποιος είμαι!!!» ή «Μα ποια είμαι!!!» (5 ')**

Μοιράζετε σε κάθε μέλος της ομάδας το Έντυπο «Μα ποιος είμαι!!!» ή «Μα ποια είμαι!!!» και τους ζητάτε να το συμπληρώσουν (βλ. παράρτημα στο τέλος του κειμένου)

☐ **Το κρεμμύδι της ομοιότητας/ διαφορετικότητας³ (30 ')**

Σκοπός της άσκησης είναι να ανακαλύψουν ομοιότητες και διαφορές μεταξύ τους και να αντιληφθούν ότι η διαφορετικότητα είναι κάτι θετικό σε οποιαδήποτε ομάδα. Να αντιληφθούν επίσης ότι όλοι μέσα στην μοναδικότητά μας έχουμε και κοινά με τους άλλους.

Ζητάτε από τους συμμετέχοντες να σχηματίσουν έναν εσωτερικό και έναν εξωτερικό κύκλο (τα στρώματα του κρεμμυδιού) και να στέκονται ο ένας απέναντι στον άλλο. Έχοντας στο χέρι το παραπάνω έντυπο, ο ένας διαβάζει στον άλλον αυτά που έχει συμπληρώσει και βρίσκουν ομοιότητες και διαφορές. Κάθε 2 λεπτά περίπου χτυπάτε τα χέρια, για να μετακινηθεί ο εξωτερικός κύκλος του κρεμμυδιού μια θέση δεξιά. Κάθε νέο ζευγάρι πρέπει να βρει ομοιότητες και διαφορές. Συνεχίζουν την κίνηση προς τα δεξιά μέχρι να φτάσει στο τέλος ο κύκλος και να έχουν μιλήσει όλοι του εξωτερικού κύκλου με όλους του εσωτερικού.

Συζήτηση στην ολομέλεια:

Ρωτάτε:

Ποιες ομοιότητες και διαφορές βρήκατε; Σας ξαφνιάζουν κάποιες από αυτές;

Σε τι οφείλονται οι διαφορές;

Πόσο συμπληρωματικές μπορούν να είναι οι διαφορές μας;

Μας εμποδίζουν οι διαφορές μας να συνεργαζόμαστε;

Θα ήταν καλύτερα να είμαστε όλοι όμοιοι; Αν είχαμε τις ίδιες απόψεις, τα ίδια ενδιαφέροντα, τις ίδιες ικανότητες ή την ίδια ιδιοσυγκρασία, πώς θα ήταν η ομάδα;

☐ **Στερεότυπα-Προκαταλήψεις-Ρατσισμός (35 ')**

Σκοπός: Να μάθουν τι σημαίνουν οι όροι «προκαταλήψεις», «στερεότυπα», «ρατσισμός» και να προβληματιστούν πάνω στα αίτια και τις συνέπειές τους.

³Διασκευή από το εγχειρίδιο «Διαμεσολάβηση Συνομηλίκων για την Επίλυση των Συγκρούσεων στα Σχολεία», H.R. Edu Services Human Rights and EducationNetwork.

Γράφετε σε ένα μεγάλο χαρτί ή στον πίνακα, σε τρεις στήλες, τις λέξεις **Προκατάληψη – Στερεότυπο – Ρατσισμός**. Ρωτάτε να σας πουν παραδείγματα από την ιστορία και λόγια από την καθημερινή ζωή που φανερώνουν τα παραπάνω. Τα συζητάτε και τα γράφετε στην κατάλληλη στήλη π.χ. "Δεν φοράει γραβάτα. Δεν τον παίρνω στη δουλειά." ... (Προκατάληψη). "Οι Σκωτσέζοι είναι τσιγγούνηδες", "Τα αγόρια είναι σκληρά", "Τα κορίτσια είναι ευαίσθητα"... (Στερεότυπα) "Οι μαύροι είναι κατώτεροι από τους λευκούς", "Οι εργάτες είναι κατώτεροι από τους επιστήμονες", "Οι ξένοι⁴ πχ είναι κατώτεροι από τους Έλληνες", "Αντιπαθώ τους ομοφυλόφιλους", "Πώς είσαι έτσι; Δεν σε θέλουμε στην παρέα μας"... κλπ (Ρατσισμός)

Προσπαθείτε μαζί με τα παιδιά να ορίσετε τις παραπάνω έννοιες⁵.

Ρωτάτε⁶:

Η προκατάληψη αφορά συνήθως στην αυθαίρετη γνώμη για ένα άτομο. Το στερεότυπο είναι ένας αυθαίρετος χαρακτηρισμός για μια ομάδα. Ο ρατσισμός αφορά στην αυθαίρετη άποψη για μια ομάδα. Ποια η διαφορά⁷ από το στερεότυπο;

Έχετε πέσει θύματα διακρίσεων, προκαταλήψεων ή στερεοτυπικών αντιλήψεων στο σχολείο;

Έχετε συλλάβει τον εαυτό τους να έχει προκαταλήψεις, στερεότυπα και να κάνει διακρίσεις;

Έχετε γίνει μάρτυρες διακρίσεων, προκαταλήψεων ή στερεοτυπικών αντιλήψεων στο χώρο του σχολείου;

Ποια είναι τα αίτια και ποιες οι συνέπειες του ρατσισμού⁸;

⁴Αν έχετε στην ομάδα μέλη που κατάγονται από άλλη χώρα, πείτε πείτε ότι αυτό ίσχυε κυρίως τη δεκαετία του 1990. Αυτό συμβαίνει με όλους τους μετανάστες. Αρχικά αντιμετωπίζονται με προκατάληψη. Στην Αμερική και στη Γερμανία θεωρούσαν κατώτερους τους Έλληνες όταν πρωτοπήγαν ως μετανάστες και τους έδιναν αρνητικούς χαρακτηρισμούς. Αυτό σιγά σιγά ξεπερνιέται.

⁵Προκατάληψη: η γνώμη που διαμορφώνεται εκ των προτέρων, χωρίς επισταμένη μελέτη και εξέταση των πραγμάτων, οπότε είναι συνήθως εσφαλμένη και μεροληπτική. Στερεότυπο: συμβολικός χαρακτηρισμός που αποδίδεται στα μέλη ομάδας ανθρώπων και βασίζεται σε γενικεύσεις. Ρατσισμός: Η κοινωνική ή πολιτική πρακτική διακρίσεων, που βασίζεται στο δόγμα της ανωτερότητας μιας φυλής, εθνικής ή κοινωνικής ομάδας και στην καλλιεργημένη αντίληψη των μελών της ότι οφείλουν να περιφρουρήσουν την αμιγή σύσταση, την καθαρότητα της ομάδας τους, καθώς και τον κυριαρχικό τους ρόλο έναντι των υπολοίπων φυλετικών, εθνικών, κοινωνικών κ.λ.π. ομάδων (Μπαμπινιώτης: «Λεξικό της νέας ελληνικής γλώσσας»)

⁶Για να μην εκτεθούν οι ίδιοι ή για να μην εκθέσουν άλλους, στις τρεις τελευταίες ερωτήσεις μπορούν να απαντήσουν θετικά σηκώνοντας απλά το χέρι. Μπορείτε να τους πείτε ότι αν έχουν κάτι σοβαρό να αναφέρουν, που συνέβη εις βάρος τους ή εις βάρος άλλων, μπορούν να σας το εμπιστευθούν ιδιαιτέρως.

⁷Η διαφορά έγκειται στο ότι ο ρατσιστής θεωρεί την άλλη ομάδα κατώτερη από τη δική του, την υποτιμά, τη μισεί και προβαίνει και σε διακρίσεις ή εχθρικές πράξεις εναντίον της.

Τι επιπτώσεις έχουν τα στερεότυπα και οι προκαταλήψεις⁹;

Στόχοι των παρακάτω ασκήσεων είναι: Να αποκτήσουν ενσυναίσθηση και να αποδεχτούν τη διαφορετικότητα, να μπορούν να εκφράσουν συναισθήματα με λεκτικό και μη λεκτικό τρόπο, να ανακαλύψουν τη “γλώσσα του σώματος” και να μεταδίδουν μηνύματα μέσω αυτής, να έρθουν σε πρώτη επαφή με το ρόλο του Ομότιμου Υποστηρικτή, να σκεφτούν τι πρωτοβουλίες μπορούν να πάρουν ενάντια στις προκαταλήψεις, τα στερεότυπα και το ρατσισμό και να αναλάβουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις.

α. **“Οι ταμπέλες”**: Ρωτάτε ποιοι αρνητικοί ή μειωτικοί χαρακτηρισμοί ακούγονται στον χώρο του σχολείου ή στην κοινωνία και ποιες μειονότητες θεωρούνται “κατώτερες” από κάποιους ή “ύποπτες”; Καταγράψετε τους χαρακτηρισμούς που είπαν σε ένα μεγάλο χαρτί να τους βλέπουν όλοι (π.χ. γύφτος, κορίτσι, χοντρός, μαύρος, φτωχός, “φυτούκλα”, “καρφί”, “κακό παιδί”, πρόσφυγας, μετανάστης. Σε ξεχωριστά χαρτάκια γράφετε από έναν χαρακτηρισμό και τα καρφίτσωνετε ή τα κολλάτε στις πλάτες των παιδιών, σαν “ταμπέλες”. (Προσοχή: μην βάλετε σε κάποιον μία “ταμπέλα” που να την έχει και στην πραγματικότητα. Σε ένα παιδί μεταναστών δεν θα βάλετε την ταμπέλα μετανάστης π.χ.). Κανένας δε γνωρίζει ποια είναι η “ταμπέλα” του. Κάθονται στον κύκλο και σηκώνονται όλοι με τη σειρά ένας-ένας στο κέντρο του κύκλου. Οι υπόλοιποι γύρω του κάνουν μιμήσεις, κινήσεις ή λένε φράσεις κλισέ, που όμως δεν θα περιλαμβάνουν τη λέξη «ταμπού» που υπάρχει στην “ταμπέλα” που έχει στην πλάτη του. Ο όρθιος καλείται να μαντέψει ποιος χαρακτηρισμός είναι γραμμένος και να τον πει, λέγοντας και από ποιες αντιδράσεις των άλλων το κατάλαβε.

Συζήτηση στην ολομέλεια:

Αφού περάσουν όλοι από αυτή τη θέση, κάθονται στον κύκλο και το κάθε μέλος αναφέρει πώς ένιωσε με τις αντιδράσεις των άλλων και τι θα είχε να πει προς αυτούς που μίλησαν στερεοτυπικά, για να υπερασπίσουν αυτό που αντιπροσώπευαν προηγουμένως.

Κάνετε στο τέλος μια γενική ερώτηση:

Τι κερδίζει το άτομο και η κοινωνία με την αποδοχή της διαφορετικότητας¹⁰;

⁸Αίτια: όσον αφορά στους “θύτες”: φόβος για το διαφορετικό, υπεροψία, έλλειψη ενσυναίσθησης, έλλειψη κριτικής ικανότητας, αγωγή από την οικογένεια, η φτώχεια, η έλλειψη παιδείας, η κυρίαρχη ιδεολογία, που υπερασπίζεται τα οικονομικά συμφέροντα μιας κυρίαρχης τάξης: για να εκμεταλλεύονται στην Αμερική τους μαύρους, τους παρουσίαζαν ως κατώτερους, όπως και τους δούλους στην Αρχαία Ελλάδα ή τους Παλαιστίνιους στο Ισραήλ. Συνέπειες: για τα “θύματα”: θυμός, οργή ή θλίψη, ακόμη και κατάθλιψη... Στην κοινότητα και ευρύτερα κοινωνία: βίαιες πολλές φορές συγκρούσεις.. Για τους ίδιους τους φορείς του ρατσισμού: Χάνουν την επαφή τους με τους άλλους και τον εαυτό τους, χάνουν την ανθρωπιά τους, χάνουν καλούς φίλους επειδή είναι αλλοδαποί ή “διαφορετικοί” από αυτούς, Σε ακραίες περιπτώσεις ρατσισμού φτάνουν μέχρι το έγκλημα και καταστρέφονται και οι ίδιοι.

⁹Όποιος έχει στερεοτυπικές αντιλήψεις για τα φύλα, θα χάσει π.χ. μία καλή χειρουργό, γιατί δεν εμπιστεύεται τις γυναίκες. Αν έχει κάποιος προκαταλήψεις αδικεί τους άλλους δεν εμπιστεύεται και ζει σε μια μόνιμη κατάσταση σύγκρουσης χωρίς πραγματικό λόγο. Όποιος είναι θύμα προκατάληψης, νιώθει αδικημένος και γεμίζει θυμό.

β. **“Μη φοβάσαι. Δεν είσαι μόνος”**: Ανακοινώνετε ότι θα παίξουν ένα παιχνίδι ρόλων φορώντας μάσκες. Θα χρησιμοποιούν μόνο τη γλώσσα του σώματος, για να δείχνουν τα συναισθήματά τους. Ποιος θα ήθελε να είναι το “θύμα διακρίσεων”; Προσοχή: να μην υποδύεται τον εαυτό του. Θα ήταν καλό μάλιστα, για να έρθει στη θέση του άλλου, να έχει παίξει και το ρόλο του “θύτη” στο σχολείο.

Αφού βρεθεί εθελοντής για το ρόλο του “θύματος”, του λέτε να δηλώσει την “ταυτότητα” του (τι είναι; μαύρος, πρόσφυγας, ή κάτι άλλο...) να βγει έξω 2-3 λεπτά και να μπει όταν τον καλέσετε, φορώντας μάσκα. Χωρίζετε τους υπόλοιπους με τυχαίο τρόπο από αυτούς που έχουμε αναφέρει ήδη, σε τέσσερις υποομάδες: τους “επιτιθέμενους”, αυτούς που θα ενθαρρύνουν τους “επιτιθέμενους”, τους “βοηθούς του θύματος” και τους “αδιάφορους”. Βάζουν όλοι μάσκες.

Τους δίνετε την οδηγία, όταν το “θύμα” επιστρέψει, να κινηθούν ελεύθερα στο χώρο (όχι ο ένας πίσω από τον άλλον), για δύο ή τρία λεπτά, άλλοτε πλησιάζοντας και άλλοτε απομακρυνόμενοι από αυτό και να συμπεριφερθούν ανάλογα με το ρόλο τους, χωρίς υπερβολές. Τις διαθέσεις του ο καθένας θα τις δηλώνει μόνο με τη γλώσσα του σώματος (κινήσεις, χειρονομίες, άγγιγμα, αγκαλιά, στάση σώματος, απόσταση από το “θύμα”...). Όταν επιστρέψει το “θύμα”, με το χτύπημα των χεριών σας θα αρχίσουν να κινούνται και όταν ξαναχτυπήσετε τα χέρια, θα μείνουν ακίνητοι και θα “παγώσουν” στη στάση που έχουν εκείνη τη στιγμή.

Το “θύμα” επιστρέφει. Πριν μπει του έχετε δώσει την οδηγία να αρχίσει να κινείται και με τη γλώσσα του σώματος να δείχνει τα συναισθήματά του και αυτό, ανάλογα με το πώς του φέρονται οι άλλοι. Ανάμεσά τους να ψάξει να βρει τους “βοηθούς” του. Αν κάποιον τον θεωρεί φιλικό, να τον αγγίζει στον ώμο.

Αφού κινηθούν για 2-3 λεπτά και μείνουν ακίνητοι για μερικά δευτερόλεπτα, τους λέτε να “ξεπαγώσουν” και να καθίσουν στο πάτωμα (ή σε καρέκλες) σε ένα ημικύκλιο απέναντι από το “θύμα”. (Κάθεστε κι εσείς στο ίδιο επίπεδο με τα παιδιά). Ζητήστε να μιλήσουν στο “θύμα” όποιοι θέλουν από κάθε υποομάδα στο πλαίσιο του ρόλου τους, ενώ ακόμη φορούν τις μάσκες τους. Μπορούν να πουν φράσεις που δείχνουν τις διαθέσεις τους, εχθρικές, όπως “Σε σιχαίνομαι”, “Να φύγεις. Να πας στην πατρίδα σου”, ή φιλικές: “Μη φοβάσαι”, “Είμαι μαζί σου” “Θέλεις να γίνουμε φίλοι” κλπ.

Στη συνέχεια, ζητήστε από το “θύμα” να σηκωθεί, να πει το “όνομα του” (το όνομα του ρόλου), να μιλήσει για τον εαυτό του, για τα συναισθήματά του, για τη ζωή του στο σχολείο και έξω από αυτό από το παρελθόν του (πάντα στο πλαίσιο του ρόλου). Όταν ολοκληρώσει, βγάζει τη μάσκα, πλησιάζει έναν έναν και το κοιτάζει σιωπηλά. Όσο διαρκεί αυτό δεν θα μιλάει κανείς.

¹⁰Μας πλουτίζει στο μυαλό και στην ψυχή, μας κάνει πιο ανθρώπινους, έχουμε φίλους, μας βοηθάει να εξελιχθούμε, γιατί “παίρνουμε” από τους άλλους και πιο πολύ από τους διαφορετικούς από εμάς αλληλεπιδρώντας και ζώντας σε αρμονία μαζί τους. Ο πολιτισμός εξελίχθηκε από την αλληλεπίδραση διαφορετικών πολιτισμών και όχι μέσα στην απομόνωση. Άλλωστε η καθαρότητα της φυλής είναι ένας μύθος.

Σπάτε εσείς τη σιωπή λέγοντας τους να βγάλουν όλοι τις μάσκες και μετά από αυτά που άκουσαν από το “θύμα” να του μιλήσουν οι “εχθρικοί” ή οι “αδιάφοροι” με διαφορετικό τρόπο από πριν. Π.χ. “Εγώ ήμουν... Θα ήθελα να σου πω ότι ακούγοντας αυτά που είπες...”; Στο τέλος τους ζητάτε να σηκωθούν όλοι, να πλησιάσουν το “θύμα”, και να δείξουν την συμπάθεια τους με τη γλώσσα του σώματος μόνο, για να μη φοβάται και να μην αισθάνεται μόνος. Μπορούν π.χ. να κάνουν γύρω του έναν κύκλο, να το αγκαλιάσουν, να το ακουμπήσουν απλά στον ώμο κλπ..

Συζήτηση στην ολομέλεια:

Ρωτάτε πρώτα το θύμα:

Πώς ένιωσες παίζοντας αυτόν τον ρόλο. Η μάσκα σε βοήθησε ή σε δυσκόλεψε να εκφραστείς;

Ταυτίστηκες με τον ρόλο σου όσο έπαιζες; Πώς ένιωσες με τις αντιδράσεις των άλλων;

Βρήκες εύκολα τους βοηθούς σου και πώς τους κατάλαβες. Τι θα περίμενες από τους “αδιάφορους”; Τι θα τους έλεγες;

Ρωτάτε τα υπόλοιπα μέλη:

Πώς νιώσατε με τις μάσκες;

Σας δυσκόλεψε ο ρόλος σας; Πώς νιώσατε με αυτόν; Επηρεαστήκατε, όταν ακούσατε την ιστορία του θύματος; Πώς νιώσατε μετά από αυτό;

Πώς σας επηρέασε η σιωπή και ότι το θύμα σας κοίταζε και βλέπατε πια το πρόσωπό του;

Καταλάβατε πώς ένιωσε; Τι σας βοήθησε να μπειτε στη θέση του;

Ποιο ρόλο παίζουν οι “αδιάφοροι”, που είναι πάντα και οι περισσότεροι αριθμητικά;

Πώς θα έπρεπε να αντιδράσουν, για να αποθαρρύνουν τον επιτιθέμενο;

Εδώ να τονιστεί ο σημαντικός ρόλος αυτών που παρακολουθούν μία επίθεση. Τονίστε ότι, λόγω των τραγικών πολλές φορές συνεπειών των διακρίσεων και επειδή θέλουμε ΟΛΑ τα παιδιά στο σχολείο να νιώθουν καλά, ένα από τα σπουδαιότερα καθήκοντα των Ομότιμων Υποστηρικτών είναι να καταπολεμούν τις διακρίσεις εξαιτίας της εμφάνισης, της επίδοσης στα μαθήματα ή της “συμπεριφοράς”, (οι μαθητές στοχοποιούν συνήθως τους πολύ καλούς μαθητές και οι εκπαιδευτικοί τους πολύ κακούς και τους “ζωηρούς”), της φυλής, της εθνικότητας, του σεξουαλικού προσανατολισμού, του θρησκευματος κλπ..

ΕΠΕΚΤΑΣΗ

Μπορείτε να συνεχίσετε με τις παρακάτω ερωτήσεις με τη μορφή της “ιδεοθύελλας” ή αν υπάρχει χρόνος, να εργαστείτε σε υποομάδες.

Τι μπορούν να κάνουν ως Ομότιμοι Υποστηρικτές, όταν εντοπίζουν τέτοια φαινόμενα; (Καταγράψετε τις απαντήσεις στον πίνακα ή σε μεγάλο χαρτί).

Τι μπορούν να κάνουν αν διαπιστώσουν ότι κάνουν διακρίσεις οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί μερικές φορές;

Τι μπορεί να κάνει η Ομάδα για την ευαισθητοποίηση της σχολικής κοινότητας, για να μην είναι τόσοι πολλοί οι “αδιάφοροι”; (π.χ. ενημερωτική καμπάνια, αφίσα, εκδήλωση, να γράψουν στην εφημερίδα ή το site του σχολείου).

Εκείνο που πρέπει να καταπολεμηθεί κυρίως είναι η αδιαφορία. Να γίνει κοινή υπόθεση η καταπολέμηση των διακρίσεων και του εκφοβισμού.

Κάνετε ένα σχέδιο δράσης, με χρονοδιάγραμμα. Ποιοι θα κάνουν τι και πότε. Μπορούν να ζητήσουν τη βοήθεια του καθηγητή των καλλιτεχνικών και της πληροφορικής. (20 ’)

Το μήνυμα που χρειάζεται να περάσει στα παιδιά είναι ότι «αποδέχομαι» δεν σημαίνει αναγκαστικά ότι γίνομαι «κολλητός» κάποιου. Σημαίνει ότι σέβομαι τον ίδιο και το δικαίωμά του να νιώθει ασφαλής στο σχολείο ή αλλού· να μην τον αποκλείω από τις κοινές δραστηριότητες· «να γίνεται αποδεκτός γι’ αυτό που είναι» (Τριλίβα, Αναγνωστοπούλου & Χατζηνικολάου, 2008).

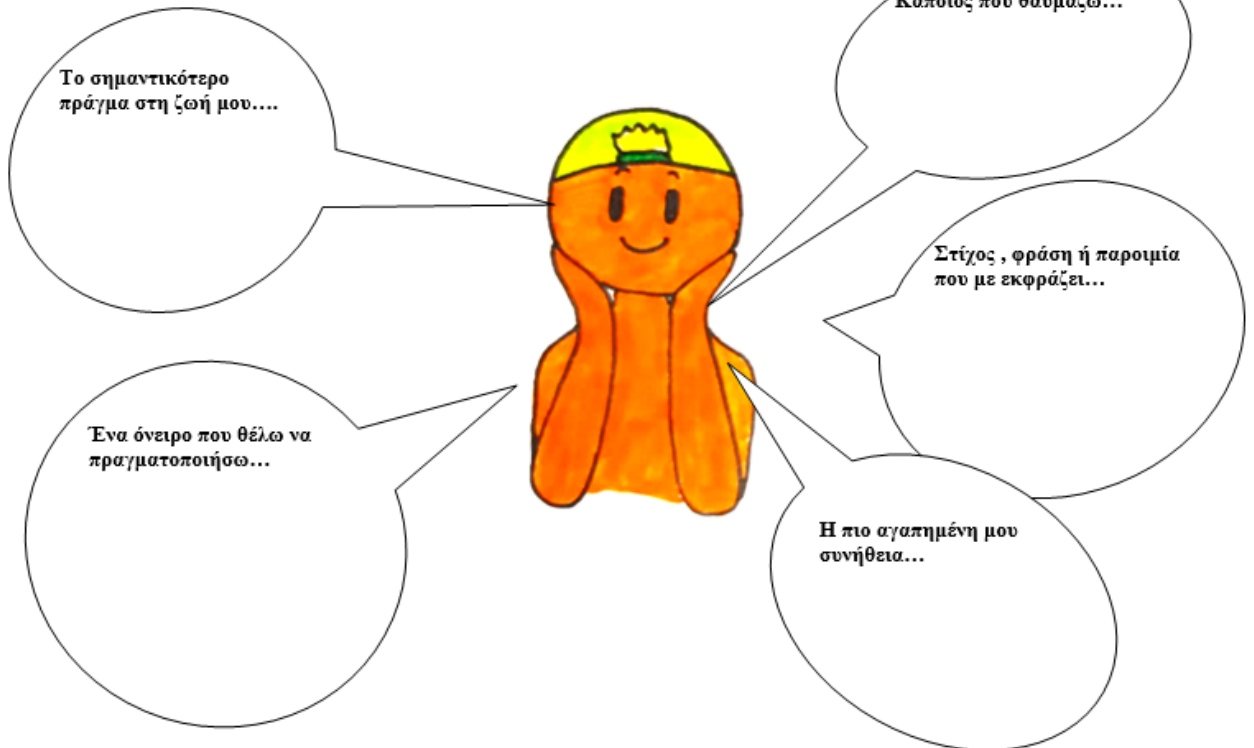
γ) Κλείσιμο (5 ’)

Ρωτάτε τα παιδιά αν τους άρεσε κάποια δραστηριότητα περισσότερο και γιατί. Σηκώνεστε όρθιοι κάνοντας κύκλο και κλείνετε κάνοντας ο ένας στον άλλο χαλαρωτικό μασάζ στους ώμους. Αν κάποιο παιδί αισθάνεται άβολα ή αν εσείς κρίνετε ότι η δραστηριότητα δεν είναι κατάλληλη για την ομάδα σας, μπορείτε να επιλέξετε κάποια άλλη άσκηση κλεισίματος από το Έντυπο 11. Ευχαριστείτε και ανανεώνετε το ραντεβού.

Παράρτημα συνάντησης

Έντυπο «Μα ποιος είμαι!»/ «Μα ποια είμαι!»

Μα ποιος είμαι!!!

Μα ποια είμαι!!!!

